

ПРОВЕДЕННЯ ПРАКТИЧНИХ ЗАНЯТЬ З ДИСЦИПЛІНИ «МІЖНАРОДНІ ОРГАНІЗАЦІЇ» НА ОСНОВІ РЕАЛІЗАЦІЇ КОМПЕТЕНТІСНОГО ПІДХОДУ

Під впливом модернізації вищої освіти в Україні виникає необхідність удосконалення практичної підготовки студентів як базової ціннісної орієнтації фахівця, обов'язкової компоненти освітньо-професійної програми для здобуття кваліфікаційного рівня на базі компетентнісного підходу. Останній є ключовим методологічним інструментом реалізації цілей Болонського процесу та за своєю сутністю є студентоцентризованим. Студентоцентризм, у свою чергу, базується на засадах особистісно-орієнтованої педагогіки, розвитку і саморозвитку особистості як необхідної умови для осмисленого сприйняття і засвоєння студентами навчальної інформації, формування у них здатності самостійно і творчо застосовувати її при вирішенні практичних завдань, потребує системності у прийнятті ефективних управлінських рішень.

Дисципліна «Міжнародні організації», що є вибірковою та викладається для студентів IV курсу спеціальності 8103 «Міжнародна економіка», спрямована на формування у студентів професійних компетентностей і навичок, зокрема: 1) *ключових інструментальних компетентностей* (засвоєння базових знань щодо сутності економічної діяльності міжнародних організацій; здатність до аналізу ефективності застосування інструментів впливу на характер діяльності міжнародних організацій; виокремлення проблем і шляхів їх вирішення на різних рівнях діяльності міжнародних організацій; уміння приймати обґрунтовані рішення на різних рівнях діяльності міжнародних економічних організацій у світі та України тощо); 2) *ключових міжособистісних компетентностей* (навички та вміння щодо формування міжособистісних стосунків у колективі при обстоюванні власної позиції під час аудиторної роботи; формування професійної та громадянської етики); 3) *ключових системних компетентностей* (дослідницькі навички й уміння щодо визначення основ, діяльності міжнародних економічних організацій, основних методів прийняття рішень в міжнародних організаціях; уміння класифікувати та визначати основні критерії типізації міжнародних організацій; креативність; здатність до планування та управління проектами; ініціативність та бажання досягти успіху); 4) *глобальних компетентностей* (знання особливостей і тенденцій сучасного цивілізаційного розвитку; вміння проводити дослідження міжнародного характеру та масштабу; уміння критично мислити і генерувати креативні ідеї та вирішувати важливі проблеми на інноваційній основі; бути обізнаним та ставитись з повагою до культурного різноманіття народів); 5) *спеціальних (фахових) компетентностей* (на основі аналізу світових тенденцій розвитку визначати потреби суспільства; уміння аналізувати суть міжнародно-правових питань; визначати адекватність обраних методів, форм, засобів здійснення діяльності міжнародних економічних організацій; давати оцінку перспективам співробітництва України з різними міжнародними організаціями; вміння робити власні висновки та рекомендації щодо перспектив у цій сфері. Після вивчення курсу студенти опановують систему теоретичних знань і практичних навичок достатніх для виконання роботи та вирішення управлінських задач у міжнародних економічних відділах і структурах Міністерств і відомств України, інших державних і комерційних установах.

Література

1. Лук'яненко Д.Г., Поручник А.М. Освітньо-інтелектуальний ракурс інноваційного розвитку // Стратегія розвитку України. Економіка, соціологія, право. – Т. 1, №4. – 2011. – [Електронний ресурс]. Режим доступу: <http://jrn1.nau.edu.ua/index.php/SR/article/view/4438>;
2. Нужненко К. Соціально-економічні позиції української освіти в європейському просторі / К. Нужненко. – КНТЕУ, 2015. – С. 25–32.
3. Хоружий Г. Студентоцентризм як принцип академічної культури // Вища школа. – 2012. – № 4. – С. 7–24.

Веретнов В.І.,
старший викладач кафедри страхування

ГАРМОНІЗАЦІЯ КЛАСИЧНОГО І ІННОВАЦІЙНОГО У СИСТЕМІ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЯКІСНОЇ ОРІЄНТОВАНОЇ НА ПОТРЕБИ СТУДЕНТА ЕКОНОМІЧНОЇ ОСВІТИ

Економічна освіта останнім часом стає усе більш вимогливою до викликів до нової наукової парадигми, яка стала популярною серед західних учених-економістів – когнітивна культурна